

Dosarul nr. 1ra-1387/22
1-21127185-01-1ra-08092022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecătorii – Diaconu Iurie și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2022 și sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Brînza Oleg XXXXX, născut la XX XXXX
XXXXX, originar și domiciliat în r-nul XXXXX,
s. XXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.08.2021 – 25.11.2021;

Instanța de apel: 20.12.2021 – 08.06.2022;

Instanța de recurs: 08.09.2022 – 07.12.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 noiembrie 2021, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Brînza Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6(șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Brînza Oleg Efrem suma de 20 000 (douăzeci mii) lei în beneficiul SC „Diconita-Gaz” SRL, Crișmariuc Constantin Iacob, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Brînza Oleg, la data de 03 noiembrie 2019 în perioada de timp de la ora 19:10, până la 19:37, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte două persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, având scopul sustragerii pe ascuns din avutul proprietarului, determinând între ei rolurile. Astfel, în timp ce una din persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărea ca să nu

fie depistați la locul comiterii infracțiunii, Brînza Oleg Efrem împreună cu cealaltă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, prin deteriorarea lacătului de la ușa de intrare au pătruns în încăperea pentru schimb tip vagon ce aparține SRL „Diconita-Gaz”, de pe adresa mun. Chișmău, str.Plaiului 7, de unde au sustras pe ascuns un generator de model „Honda” la preț de 20 000 (douăzeci mii) lei, și un stabilizator „SVC 5000” la preț de 2 699 (două mii șase sute nouăzeci și nouă), bunuri ce aparțin SRL „Diconita-Gaz”. Astfel, cauzându-i părții vătămate SRL „Diconita-Gaz” un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 22 699 (douăzeci și două mii șase sute nouăzeci și nouă) lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Brînza Oleg a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal, conform idicilor calificativi *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere într-un loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost contestată cu apel de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului Brînza Oleg, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea pedepsei mai blânde.

În susținerea cererii de apel a fost invocat că, cauza a fost examinată în ordine art.364¹ Cod de procedură penală, prin urmare noile limitele ale pedepselor sub forma de închisoare, care sunt pasibili aplicării față de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal urmează a fi stabilite reieșind din limita minimă de 3 (trei) luni și limita maxima 2(doi) ani și 8 (opt) luni.

4.Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2022, apelul declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului Brînza Oleg a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Brînza Oleg a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Astfel, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul Penal a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce

condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

În opinia instanței de apel, infracțiunea comisă de Brînza Oleg Efrem face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, la data comiterii, acesta avea antecedente penale nestinse pentru comiterea infracțiunilor cu intenție, care fac parte din infracțiuni mai puțin grave, și grave.

Respectiv, Brînza Oleg XXXX, a săvârșit infracțiune pentru care este dedus judecății, în starea de recidivă prevăzută de art.34 alin.(1) Cod penal.

4. Avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În susținerea cererii de recurs invocă că, Brînza Oleg vina o recunoaște pe deplin, regretă de cele cele săvârșite, se căiește sincer, a conștientizat gravitatea faptelor.

Consideră că, corectarea inculpatului este posibilă fără a lipsi de libertate, deoarece nu reprezintă pericol social și este rațională să-i aplice pedeapsa atât de aspră.

Menționează că, inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită de către prima instanță, or Brînza Oleg este învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, pentru care nu este prevăzută pedeapsa exclusiv cu închisoare.

Astfel, recurentul consideră că în privința lui Brînza Oleg sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, iar scopul corectării și reeducării va fi atins și fără izolarea acestuia de societate.

5. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea

atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că, în calitate de temeii pentru recurs, avocatul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, sub aspectul că: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Prin conținutul recursului nu au fost desfășurate careva motive în susținerea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin urmare se constată invocarea declarativă a respectivelor.

Totodată, dezacordul cu decizia contestată se circumscrie temeiului pentru recurs, indicat în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând materialele cauzei, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs a reținut că argumentele recursului apărării se întemeiază pe dezacordul cu pedeapsa aplicată, care în opinia recurentului este prea aspră.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a menținut pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, stabilită de către prima instanță inculpatului, Colegiul penal conchide că instanțele de fond au motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Brînza Oleg.

Potrivit materialelor cauzei inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat: prin sentința Judecătoria Centru mun. Chișinău din 12 decembrie 2014, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, procesul penal fiind încetat în legătură cu împăcarea părților; prin sentința Judecătoria Centru mun. Chișinău din 17 martie 2016 în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis; prin sentința Judecătoria Chișinău sediul Ciocana din 02 mai 2018 în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 3 ani.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată pedeapsa stabilită de către Judecătoria Centru mun. Chișinău din 17.03.2016, stabilindu-i pedeapsa principală sub forma de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 3 ani.

Astfel, reieșind din cele invocate supra Colegiul penal, consideră justificată soluția instanței de apel privind menținerea sentinței primei instanțe, or inculpatul anterior a săvârșit infracțiuni cu intenție, pentru care antecedente penale nu sunt stinse, prin urmare, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este irațională.

Colegiul penal menționează că, art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după

următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul penal conchide asupra faptului că infracțiunile săvârșite de către Brînza Oleg nu reprezintă un incident în viața acestuia, dar acțiuni intenționate fapt care determină lucid temeiniciei soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

Prin urmare, analizând circumstanțele cazului ce se referă la fapta infracțională și personalitatea inculpatului în raport cu decizia contestată, Colegiul penal a stabilit că decizia nu conține nici una din erorile invocate, pedeapsa fiind stabilită în limitele legale, fiind corect aplicate prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 75 Cod penal, or, inculpatul fiind anterior condamnat, a comis o nouă infracțiune cu intenție, or, prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, nu vor putea fi atinse scopurile pedepsei penale prevăzute la art. 61 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în

speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor săvârșite.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-a găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2022, în cauza penală în privința lui **Brînza Oleg XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la **03 februarie 2023.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor